

когато управлявали лошо, той ги изпжждалъ и поставялъ на мѣстото имъ по-умни.

Народътъ билъ много доволенъ отъ новитѣ наредби и отъ день на день ставалъ по-ученъ и по-богатъ. Слѣдъ тази промѣна стариятъ царь наистина станалъ вѣглицарь, а вѣглицарьтъ — неговъ слуга, защото и двамата били достойни за такива длѣжности.

